

A SZTÁLINI MŰSZAKRA tömegmozgalommá nőnek a felajánlások a szegedi gyárakban

A szegedi gyárak dolgozói lelkesen készülnek a néhány nap múlva elérkező nagy ünnepre, a forrón szere ett Sztálin elvtárs 70. születésnapjára. S a szegedi üzemek újabb nagyszerű kezdeményezésére: a sztálini műszak tömegmozgalommá nő. Sorra jelentik az üzemekből Rákosi elvtársnak, a Nagyszegedi Pártbizottságnak, hogy a sztálini műszakra újabb felajánlásokat tettek és december 21-én csúcseredményeket érnek el. A szegedi gyárak dolgozói több és jobb munkával felejtethetnek emléket állítanak a nagy ünnepnapnak és megteremlik legmértőbb kiindulópontját öt éves tervünknek is.

Zombori elvtárs versenyre hívja a szegedi vas- és tégelygyártókat

A napokban számoltunk be arról, hogy Zombori elvtárs, a Szegedi Jutatókórajtómunkás esztétikusa a Párt segítségével, követe a szovjet embereket, 750 százalékos teljesítményt ért el. S most Zombori elvtárs már készül december 21-re, a sztálini műszakra.

A minel jobb eredmények eléréseért Zombori elvtárs a sztálini műszakra versenyre hívta ki Szeged összes vas- és tégelygyártóját, hogy a legmértőbb születésnapján a legmértőbb teljesítményt érjék el — a csúcseredmény elérését — tudják a nagy dolgozó embermilliók vezetői: Sztálin elvtársnak. Csütörtökön tette ezt a bejelentést a dolgozók nagy lelkesedése közben. És a Szegedi Jutatókórajtómunkás megfogadta: »December 21-én mi is csúcseredményért érünk el a sztálini műszakon!«

Zombori elvtárs Rákosi elvtárs-

nak és a Nagyszegedi Pártbizottságnak is levelet írt. Így:

— Sztálin elvtárs és népe hozta el legnagyobb kincsünket, a szabadságunkat... Most már csak pár nap és elérkezik a béke legnagyobb harcának, hazánk legigazabb barátjának, a világot dolgozó népe vezetőjének születésnapja. Szeretném jelezni Sztálin elvtárs iránt, december 21-én a sztálini műszak keretében termelésemet 750 százalékról 800 százalékra emelem. Eljén soká szeretett nőlkönlünk a világ legbőlcsebb vezére, Sztálin elvtárs!

A Sztálin iránt érzett szeretetemből fakad

— En, a Szegedi Dohánygyár elvtársnője — így kezdte levelét Dobó Józsefné — a sztálini műszak keretében, december 21-én

termelésemet 132 százalékról 145 százalékra emelem... Ez a Sztálin elvtárs és a Szovjetunió iránti szeretetemből fakad. Hálám jeléül teszem Sztálin elvtárs 70. születésnapjára.

És az élmunkás példáját követik majd a dohánygyári dolgozók és valamennyien csúcsteljesítményt érnek el a nagy napon, a sztálini műszak keretében.

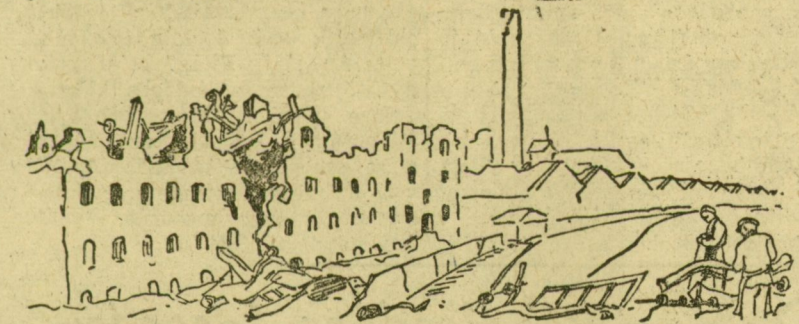
300 százalékra emelem!

Kánor József írta az Első Szegedi Cipőgyárból: En, Kántor József, a Szegedi Cipőgyár első sztahanovista módszert vezető munkása, köszönettel tartozom a hatalmas Szovjetunióknak és nagy vezetőjének, Sztálin elvtársnak, aki felzabadított bennünket az évszázados elnyomás alól és lehetővé tette, hogy szabad hazában, szabad munkásként éljünk... Igérem, hogy a Sztálin elvtárs iránti szeretetemből a sztálini műszakon termelésemet 252 százalékról 300 százalékra emelem. Kérem Rákosi elvtársat, hogy tolmácsolja szeretetemet, hálámát és nagyrabecsülésemet Sztálin elvtársnak, a dolgozók nagy vezetőjének.

Így kezdték a nagyszegedi üzemekben a dolgozók december 21-ére és így köszönik az emberiség jövőjét 70. születésnapján.

A GYÁR multja — jelene — jövője

Ugy érezték, nem bírják már sokáig. Minden nap újabb szomorúságot hozott. Elbocsátások, szigorítások különböző indokokkal s október elején a rakodás. Nem saját tulajdonuk voltak azok a gépek, melyeket a némekek hajórapakoltak, mégis kicsordult egy-egy könnyesepp a dolgozók szeméből. Közben bombázás. Július 2-án, augusztus 24-én, 29-én. A gyár legnagyobb része romokban, egy tetitalalat kettéhasította a cernázó épületét, a fonoda tejeje leszakítva... de mégis munkahely. A fasiszták pedig elhurcolták a gépeket!... Egyszer csak hatalmas robbanás. Elesen meg lehetett különböztetni a közelgő front morajlásától. A némekek elsüllyesztették a gépekkel megrakott hajót a Tisza fenekére. Az események pedig rohantak, míg végre elérkezett a várva-várt nap, mely meghozta a szabadságot. 1944 október 10. A hajnali órákban lépett először a Magyar Kender gyárterületére szovjet katona. Kezében géppisztoly volt, de mosolyogva intett az előkerült pár munkás felé: »Robocsnyik... charassó!«

A Magyar Kender 1944-ben

...És megkezdődött a nagy munka: újjáépíteni mindent. A gyárat, a gépeket, a fasiszták által tönkretett életet. Kása Andrásné, Pászti Ferencné, Tóth Sándor, Tóth Ilona, Zsigmond Rózsi, Vigh Istvánné, Vörös Ferencné, Kurusa Mária és a többiek — ki tudná felsorolni valamennyiüket — sokat tudnának beszélni ezekről a hősi időről. Tíz körükkel kaparták ki a hó, a fagy alól a kender, a gépkatrészeket, hogy a munka megindulhasson. Dolgoztak, egy-egy zsákot kaptak fizetés fejében.

1945 elején aztán megérkezett a Szovjetunióból a nyersanyag-szállítmány, 1946 őszén kiemelték a Tisza fenekéről az elsülly-

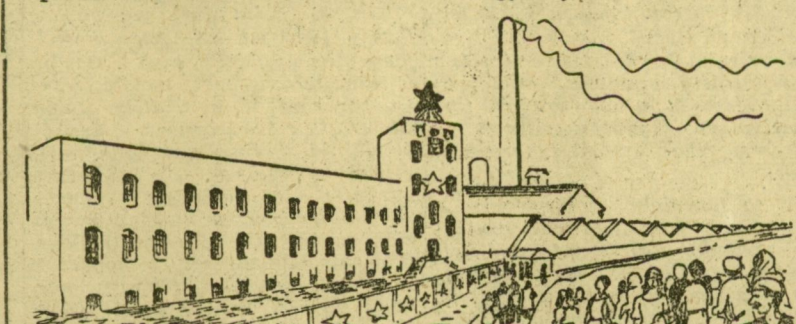
lyesztett gépeket. Megindult a termelés. Építették, szépítették s 1948 nagyszombatján övék lett a gyár. A Párt, Rákosi elvtárs megmondotta: Tied a gyár, magadnak építet — úgy is lett. Megkezdődött a 3 éves terv, naponta születtek a munkának

új és új hősei. Először csak két élmunkás, aztán a többiek. Számuk ma már 21. Ki ismerne rá ma már ebben a gyönyörű üzemben arra a romhalmazra, amit a felszabadulás talált ezen a helyen. A Magyar Kender dolgozói a gyárat s benne saját magukat, kicsit a terv gyermekeinek érzik. Hogy miért? Pászti Ferencné így fogalmazta meg:

— Hát lehetett volna mindez terv nélkül? Ez a szép gyár, tele gépekkel. S mindez a miénk, sajátunk...

A Magyar Kender dolgozói nemcsak beszélnek arról, hogy a gyár az övék. Ennek szellemében cselekednek is. A dolgozók 51 százaléka Sztálin elvtárs születésnapjára egyéni versenybe lépett s a kiértékelő táblák beszédesen bizonyítják, hogy a verseny nem maradt papíron. 180—200 százalékok nem tartoznak a ritkaságok közé.

Hatalmas vörös csillag a gyár orman. Két-három elvtárs készíti ott a dekorációkat a nagy napra, Sztálin elvtárs születésnapjára. Eppen most erősítenek fel egy hatalmas vörös transzparenst a csillag alá. Minden üzemrészben készülnek a díszítéssel, ők akarják megnyerni az üzemek között megindult dekorációs versenyt. Pár nap még és ünnepi díszbe öltözik a gyár. A ma gyára.

A Magyar Kender ma

S a jövő gyára? Kivülálló szemlélő még nem láthatja. De a vaskos dossziékban felsorakoztatott számokból már kibontakozik körvonala. Nemcsak ezeknek a dossziéknak ismerői tudják, milyen lesz a gyár, tudja minden dolgozó. Megkérdezhetni akármelyik üzemrészben, hova épül az új előkészítő raktár. Ez a hatalmas kétemeletes épület. Még az is tudják, hogy terükben 1 millió van erre a célra előirányozva. Ebben benne lesz a régi áom: a központi mosdó, öltöző. Az áthidaló is, mely összeköti az előkészítőt a szövővel. Tudja mindenki pontosan az erőtelepen is, hogy számukra is épül az új fürdő, öltöző, várják a szövőben is az új világlátást, a szemkímélő, idegmegnyugtató neonvilágítást, az új gépeket, melyek birtokában a Magyar Kender az ország legjelentősebb műszaki textilgyártó üzemévé válik. Ismerik, putják pontról pontra az egész tervet. Tudják, miért dolgoznak.

A múlt romjain a 3 éves terv felépítette a má, a ma eredményeire pedig az öt éves terv a jövőt építi fel. A csodálatos jövőt, a szocializmust.

A tanultakat minden munkánkban iránytűnek fogjuk használni

— mondják az ujszegedi hathetes pártiskola hallgatói

Országsszerte, így Szegeden is, minden eddiginél hatalmasabb méretekben folyik az oktatási munka. A Politikai Bizottság határozata, amely felfedte az oktatási munka eddigi hiányosságait és célul tűzte ki Pártunk eszméi, politikai színvonalának emelését, serkentően hatott Pártunk minden egyes tagjára, de a pártönkivüliekre is. Ez a lendület, a tanulás iránti lelkesedés, a tanulás fontosságának megértése mutatkozik meg a Magyar Dolgozók Pártja Nagyszegedi Pártbizottságának ujszegedi hathetes pártiskoláján is, amelyen a szegedi üzemek legjobb dolgozói vesznek részt. A pártiskolán a hallgatók kemény tanulással közzönik meg Pártunknak azt a kitüntetést, amely lehetővé teszi számukra, hogy a pártiskolán elsajátítsák annak a tudományok alapjait, amelynek segítségével Lenin és Sztálin elvtárs, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja győzelemre vitte a szovjet népet a kapitalista társadalmi rend megdöntésében s amelynek segítségével a legjobb úton haladnak a népi demokratikus országok is a szocializmus megvalósítása felé.

Tóth Vera elvtársnő, az épülő textilkombinát fiatal fonónője is a pártiskola hallgatója. Nemrég jött haza a háromnapos fonótanfolyamról.

— Méltó akarok lenni az üzemben, az új szovjet gépekhez — mondja — azért igyekszem ennyire a tanulásban. Új ember akarok lenni az új gép mellett. Méltó akarok lenni a tanulásban is azokhoz a szovjet dolgozókhoz, akiknek szorgalmas építő munkája következtében megszülettek a Textilkombinát gépei. De a munkám mellett oktatni akarom dolgozó társaimat is, hogy öt éves tervünket — amely a magyar dolgozó népek olyan magas élet-színvonalat biztosít, amelyről még álmodni sem mertünk — mielőbb befejezhessük.

Adók Margit elvtársnő a Szegedi Kender termelésfelelőse is büszke arra, hogy a Párt iskolára küldte.

— Munkámat ezután még lelkiismeretesebben, öntudatosabban végzem, hogy üzemünk, amely a versenyben első helyre került, továbbra is megmaradhasson ezen a helyen és minél többet és jobbat termeljen a dolgozó népek, magunknak.

— En a Szegedi Kender egyik műszaki értelmiségi dolgozója vagyok, mondja Földi Mihály elvtárs. A napokban hallgattam Gerő elvtárs beszédét, amelyben kifejtette, hogy öt éves tervünkben milyen nagy szükség lesz a műszaki értelmiségre és milyen feladatok előtt állunk. Igyekszem

gyakorlati munkámmal összkapcsolni elméleti tudásomat, amelyet itt az iskolán sajátítottam el. Minden erőmmel azon leszek, hogy kivégym részem abból a munkából, amellyel valamennyi dolgozó számára a szebb világot teremtiük.

Bogdán Imre elvtárs, a csongrádmezei népbőltek vállalatvezetője néhány hónappal ezelőtt még a Lemezgyárban dolgozott. Még szünetben is a könyveket tanulmányozza.

— Erzem, hogy munkámat könnyebben tudom majd elvégezni, ha jól elsajátítom a marxista-leninista ideológiát. A tanultakat minden munkámban iránytűnek fogom használni.

De nemcsak ők, hanem az iskola valamennyi hallgatója így gondolkozik: minél jobban megtanulni a pártiskolán hallottakat, hogy munkájukat minél tökéletesebben elvégezhessék, hogy ezzel is jól felkészüljenek az öt éves tervben megvalósításra váró feladatokra.

Délben az ebédlő alatt és este a tanulás után az iskola valamennyi hallgatójának ajkán vídámán, keményen csendülnek fel a mozgalmi dalok és indulók. Az elvtársak az iskola elvégzése után új emberként állnak majd a munkapad mellé, vagy ülnek le az íróasztalhoz és a többi dolgozóknak példát mutatva végzik munkájukat, hogy ezzel is hozzájáruljanak a békéltábor erősítéséhez, az öt éves terv megvalósításához.

A hároméves terv utolsó esztendeiében

Szegeden 5 millió 370 ezer forintot fordítottak beruházásra

Szeged tervhivatalának dolgozói a napokban készítették el a hároméves terv utolsó évében történt beruházások pontos kimutatását. E szerint idén 5 millió 370 ezer forintot használtak fel tervberuházásra. Ebből közületi tervberuházásra költöttünk 4,054.606 forintot, szövetkezeti beruházásra 125.456, társadalmi beruházásokra 124 ezer 102 forintot fordított a város vezetősége. Mindezekből Nagyszeged területén több napközi és szülőotthon épült, korszerűsítették a városi kórházat s kibővítették a szeretetház

berendezését. A közületi beruházások terén jelentős összegűt tesz ki a Móraváros víz-ellenléte, a Várostanys, Horgos, királyhalmi út megépítése, a szegedi utcák köburkolatának és aszfaltjának helyreállítása, az ujszegedi szabadtéri színpad építése és a közlegelő minőségének megjavítása. A szövetkezeti beruházás keretében több gabonafőző épület, szeszfőződe és kenyévtár épült. Ebből a pénzből fedezték az állategészségügyi és a talajjavító kutatási munkálatok költségeit is.

Sztálin elvtárs életével ismerkednek Szeged dolgozói az MSZT előadásain

Csütörtökön megkezdődött a Sztálin elvtárs életét ismertető előadásorozat

Csütörtökön délután lelkes dolgozó közönség előtt kezdte meg Sztálin elvtárs életét ismertető előadásorozatát a Magyar-Szovjet Társaság a Városháza közgyűlési termében. Az első előadást Strack János elvtárs tartotta meg.

— Soha nem készüljek a dolgozók ilyen nagy lelkesedéssel még egyetlen ünnepre sem — mondta Strack elvtárs beszéde során — mint Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjára. Ez a nap az egész világ dolgozó részére nagy ünnep. Ez a napot munkával, többtermeléssel ünnepezzük. A dolgozók ezrei ajánlatuk fel sztálini munkafelajánlásukban termelésük fokozását s ezt a vállalt kötelezettséget sokszorosan túl is teljesítették. Ezek a munkafelajánlások mind a Szovjetunió és a békéltábor vezetője, Sztálin elvtárs iránti

szeretetet mutatják. — Mi dolgozók — folytatta beszédét Strack elvtárs — nem elégedhetünk meg azzal, hogy szeretjük és tiszteljük a Szovjetuniót, annak nagy vezetőjét, Sztálin elvtársat és a szovjet népet, hanem a szeretettel azzal bizonyítjuk be, ha szorgalmasan tanulmányozzuk a Szovjetunió történetét, s igyekszünk megismerkedni politikai, gazdasági s társadalmi életével.

Strack elvtárs részletesen ismertette Sztálin elvtárs életét. A megjelentek fűzetük fölé hajolva szorgalmasan jegyezték. Időközönként letették a ceruzát s szünni nem akaró lelkesedéssel éltették a Szovjetuniót és Sztálin elvtársat.

A legközelebbi előadásra ezen a héten, szombaton délután 6 órakor kerül sor ugyancsak a városi közgyűlési termében.

Dorozsmoi feketézőket ítélt el a megyei bíróság

Ocskó Pál volt dorozsmai hentesmester és Dudás Ferenc dorozsmai kepec novemberben és decemberben két borjút vágott le feketén. A levágott borjú húását engedély nélkül, a közellátás megkerülésével hozták forgalomba. A megyei bíróság Ocskót 6 hónapra börtönmre, 3 évi hivatali és politikai jogvesztésre és ipar-engedélyének megvonására ítélte. Dudás Ferencet 3 hónapi fegyházra és 1 évi hivatali és politikai jogvesztésre ítélte a megyei bíróság.